

ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ

Giraffa sp.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η καμηλοπάρδαλη σε αριθμούς

Ύψος: αρσενικά έως 600 cm,

θηλυκά έως 450 cm

Μήκος κορμού-κεφαλής: 350 έως 450 cm

Βάρος: 800 έως 1.600 kg

Ταχύτητα: 55 km/h

Διάρκεια ζωής: έως 28 έτη

(35 έτη στον ζωολογικό κήπο)

Εμφάνιση

Το ψηλότερο θηλαστικό στη γη ξεχωρίζει για τα μακριά του πόδια και τον μακρύ λαιμό. Το μοτίβο στο τρίχωμα της καμηλοπάρδαλης, με τις καφέ κηλίδες σε φόντο στο χρώμα της άμμου, είναι επίσης μοναδικό. Αυτό το μοτίβο πλέγματος που δημιουργείται βοηθά στη διάκριση τόσο μεταξύ καμηλοπαρδάλεων γενικώς όσο και μεταξύ διαφορετικών υποειδών καμηλοπαρδάλεων.

Βιότοπος

Η καμηλοπάρδαλη ζει στις δενδρώδεις σαβάνες της υποσαχάριας Αφρικής, ιδίως στην Ανατολική και στη Νότια Αφρική. Παλαιότερα υπήρχαν καμηλοπαρδάλεις και στη Βόρεια Αφρική, αλλά εξαφανίστηκαν από εκεί πριν από χίλια και πλέον χρόνια.

Κοινωνική δομή

Τα θηλυκά ζουν σε μικρές ομάδες έως και 30 ζώων.

Τα ισχυρά αρσενικά περιπλανώνται μόνα τους στη σαβάνα. Τα νεαρότερα και πιο μικρόσωμα αρσενικά σχηματίζουν τις λεγόμενες ομάδες εργένδων.

Διατροφή

Ως φυτοφάγα ζώα, οι καμηλοπαρδάλεις μαζεύουν φύλλα από τα δέντρα – κυρίως στο ύψος του κεφαλιού τους.

Η αγαπημένη τους τροφή είναι οι ακακίες.

Σπάνια, τρώνε και γρασίδι, καθώς είναι πολύ κουραστικό για αυτές να σκύβουν.

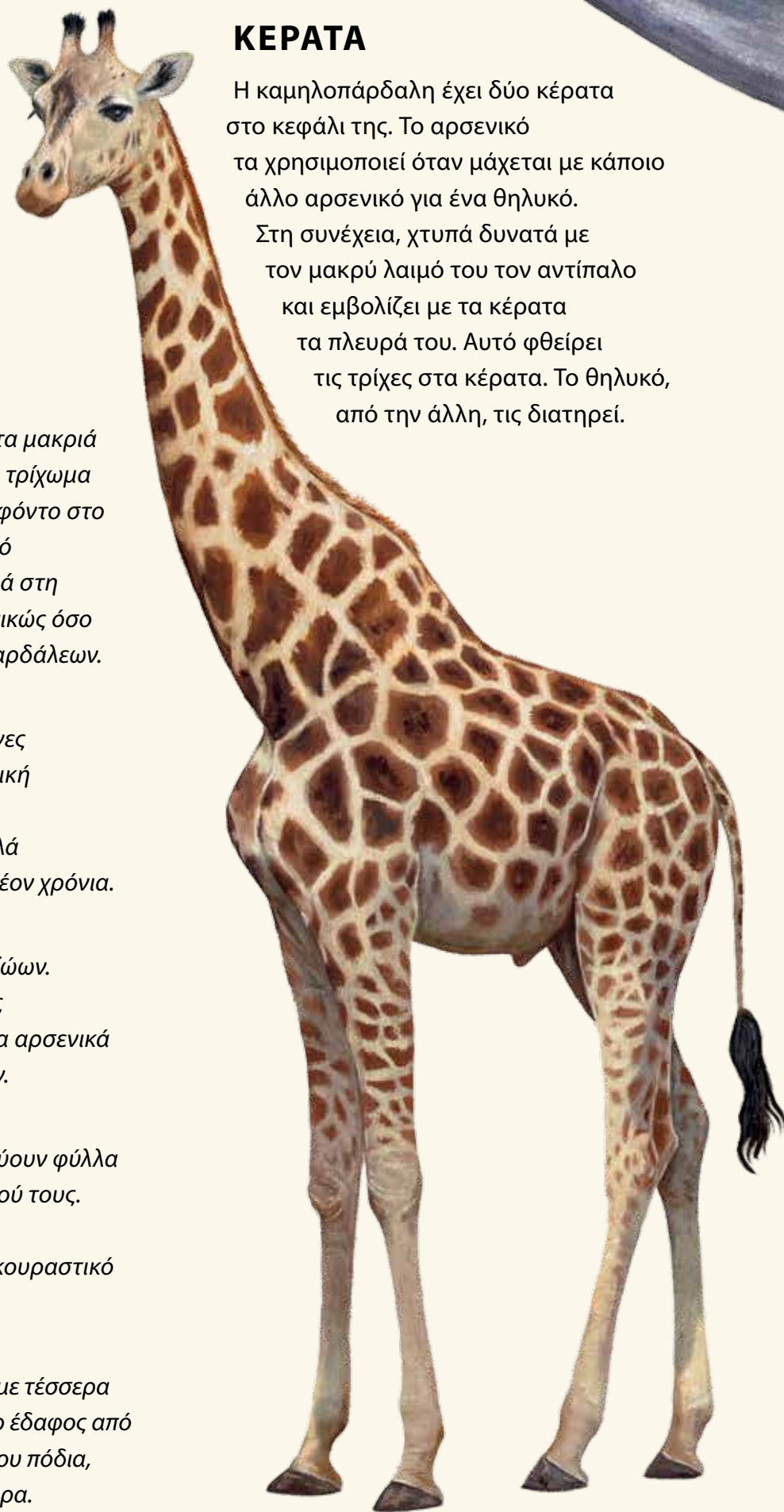
Αναπαραγωγή

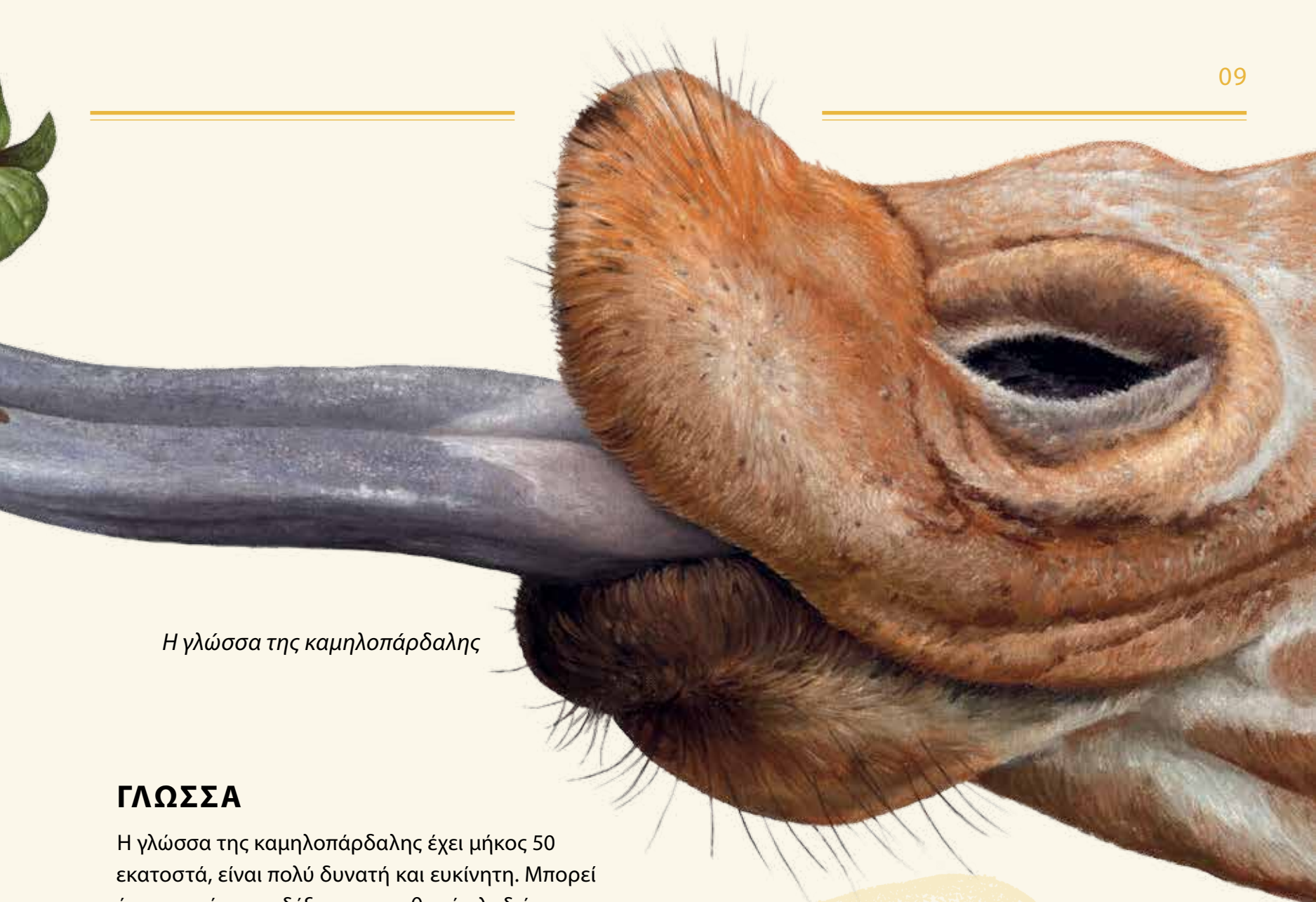
Η καμηλοπάρδαλη γεννά ένα μικρό κάθε τρία με τέσσερα χρόνια, και μάλιστα όρθια. Το μικρό πέφτει στο έδαφος από ύψος δύο μέτρων. Παρά τα μακριά και λεπτά του πόδια, μπορεί να περπατήσει μόλις λίγες ώρες αργότερα.

ΚΕΡΑΤΑ

Η καμηλοπάρδαλη έχει δύο κέρατα στο κεφάλι της. Το αρσενικό τα χρησιμοποιεί όταν μάχεται με κάποιο άλλο αρσενικό για ένα θηλυκό.

Στη συνέχεια, χτυπά δυνατά με τον μακρύ λαιμό του τον αντίπαλο και εμβολίζει με τα κέρατα τα πλευρά του. Αυτό φθείρει τις τρίχες στα κέρατα. Το θηλυκό, από την άλλη, τις διατηρεί.

Η γλώσσα της καμηλοπάρδαλης

ΓΛΩΣΣΑ

Η γλώσσα της καμηλοπάρδαλης έχει μήκος 50 εκατοστά, είναι πολύ δυνατή και ευκίνητη. Μπορεί έτσι να πιάσει επιδέξια τα αγκαθωτά κλαδιά της ακακίας και να αφαιρέσει έως και 30 κιλά φύλλα σε μία μόνο ημέρα. Για να προστατεύεται από τα ηλιακά εγκαύματα, η γλώσσα έχει σκούρο χρώμα.

ΛΑΙΜΟΣ

Παρά το μήκος του λαιμού της, που μπορεί να φτάσει τα δύο μέτρα, η καμηλοπάρδαλη –όπως όλα τα άλλα θηλαστικά– έχει μόνο επτά αυχενικούς σπονδύλους. Τα οστά της, ωστόσο, είναι σημαντικά μακρύτερα. Για να μην καταρρεύσει ο μακρύς λαιμός, συγκρατείται στη θέση του από ισχυρούς μύες και έναν παχύ τένοντα που εκτείνεται από το κεφάλι μέχρι την ουρά.

ΠΟΔΙΑ

Η πόση νερού είναι πολύ επίπονη για την καμηλοπάρδαλη, επειδή είναι πολύ δύσκολο να σκύψει, όχι μόνο λόγω του μακριού λαιμού της, αλλά και επειδή τα μπροστινά της πόδια είναι μακρύτερα από τα πίσω. Για να μπορέσει να πιει, η καμηλοπάρδαλη πρέπει να ανοίξει διάπλατα τα μπροστινά της πόδια. Ευτυχώς, αν βρει αρκετά φρέσκα φύλλα, μπορεί να τα καταφέρει για αρκετές ημέρες χωρίς επιπλέον νερό.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Η καρδιά της καμηλοπάρδαλης πρέπει να δουλέψει σκληρά για να στείλει αίμα από τα πόδια μέχρι την κορυφή του κεφαλιού. Επομένως, η αρτηριακή πίεση της καμηλοπάρδαλης είναι σημαντικά υψηλότερη από εκείνη άλλων μεγάλων και αντιστοίχως βαρέων θηλαστικών. Για να αντέξουν, τα αιμοφόρα αγγεία διακρίνονται από μεγάλο πάχος και ανθεκτικότητα.

ΣΟΥΡΙΚΑΤΑ

Suricata suricatta

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η σουρικότα σε αριθμούς

Μήκος κορμού-κεφαλής: από 25 έως 29 cm

Βάρος: έως 950 g

Ταχύτητα: 32 km/h

Διάρκεια ζωής: 15 έτη (έως 20 έτη στον ζωολογικό κήπο)

Εμφάνιση

Το πιο εντυπωσιακό χαρακτηριστικό είναι το στρογγυλεμένο κεφάλι με τις μεγάλες σκούρες κόγχες των ματιών. Το ρύγχος είναι μακρύ και μυτερό με μαύρη μύτη. Το τρίχωμα είναι κιτρινωπό καφέ, μερικές φορές με ανοικτόχρωμες ραβδώσεις στην πλάτη. Στη σουρικότα αρέσει να χρησιμοποιεί τη μακριά ουρά ως στήριγμα όταν στέκεται όρθια.

Βιότοπος

Η σουρικότα αισθάνεται πιο άνετα στις σαβάνες και στις ημιερήμους της Νότιας Αφρικής. Εκεί ζει σε λαγούμια, τα οποία σκάβει μόνη της ή επεκτείνει και διαμορφώνει τα ήδη υπάρχοντα λαγούμια που έχουν κατασκευάσει οι τυφλοπόντικες.

Κοινωνική δομή

Η αρσενική σουρικότα είναι πολύ κοινωνική και ζει σε ομάδες έως και 30 ζώων. Ένα ζευγάρι ηγείται της ομάδας. Οι υπόλοιπες σουρικότες μοιράζονται τις εργασίες: άλλες αναζητούν τροφή, άλλες παραφυλάνε για θηρευτές και άλλες φροντίζουν το λαγούμι. Τα ζώα επικοινωνούν πάντα παράγοντας προειδοποιητικούς ήχους.

Διατροφή

Η σουρικότα τρέφεται κυρίως με έντομα. Όμως, ως επιδέξιος θηρευτής, πιάνει επίσης βατράχια, ποντίκια, ακόμη και φίδια. Επίσης, οι σπόροι και τα φρούτα δεν λείπουν από τη δίαιτά της.

Αναπαραγωγή

Συνήθως μόνο το κορυφαίο θηλυκό γεννά τρία έως επτά μικρά δύο έως τρεις φορές ετησίως. Τα άλλα θηλυκά βοηθούν στην ανατροφή των μικρών, τους παρέχουν τροφή και τα αγκαλιάζουν.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Προκειμένου να προειδοποιήσουν εγκαίρως την ομάδα για τυχόν εχθρούς, κάποιες σουρικότες περιφρουρούν την περιοχή για αρπακτικά από ένα υπερυψωμένο σημείο. Εάν εμφανιστεί απειλή, οι φρουροί παράγουν διαφορετικές κραυγές – ανάλογα με το αν πρόκειται για εχθρό από τον αέρα, π.χ. ένα αρπακτικό πουλί, ή για εχθρό στην ξηρά, όπως το τσακάλι.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Η σουρικότα περνάει πολλές ώρες την ημέρα στον καυτό ήλιο. Ευτυχώς, το σκούρο τρίχωμα γύρω από τα μάτια της δεν αντανakλά το φως του ήλιου, οπότε δεν τυφλώνεται.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Το δάγκωμα της κόμπρας ή του σκορπιού μπορεί να είναι θανατηφόρο για τον άνθρωπο, αλλά όχι για τη σουρικότα.

Σε αντίθεση με τον άνθρωπο, η σουρικότα έχει ανοσία στο δηλητήριο αυτών των ζώων. Και επειδή είναι τόσο ευέλικτη, σπάνια την πιάνουν ούτως ή άλλως.

